

bevare Telegrafstationen i de nuværende Lokaler. Der skal hvert Aar foretages Forandringer og Reparationer, der koste Penge, det vil Aar efter Aar summe sig op til et ret betydeligt Beløb. Dertil kommer, at Lokaleforholdene ere af den Beskaffenhed, at det ikke kan undgaas, at det vil gaa ud over Personalets Arbejdsevne. Naar man tænker sig, at de forskellige Telegrafsystemer skulle arbejde sammen i en stor Sal, vil enhver, der kommer ind i Salen og ser, hvordan Forholdene ere, straks faa Blikket op for, hvor enerverende og opslidende det maa være for Personalet. Der er Systemer, der gøre Spektakel, som om det var i en Fabrik, og andre, der kræve den største Stilhed, og hvor den paagældende Ekspedient sidder med Øret til det Apparat, fra hvilket han skal tage de Ord, han skal skrive. Han har intet at se efter, han skal have sin Opmærksomhed anspændt til det yderste for at tage det Telegram, der kommer — han tager det paa Hørelsen —, og samtidig skrive det ned. For at det skal lade sig gøre sikkert og hurtigt, er det nødvendigt, at der er Ro i et saadant Lokale, men det er der ikke paa den nuværende Telegrafstation. Den Sygelighed, der bliver en Følge heraf, og som allerede har begyndt at vise sig, vil ogsaa i Længden blive Staten en dyr Historie. Jeg glædede mig derfor ved at se den højtærede Trafikminister indfinde sig paa Stationen. Jeg tror, det er et Forhold, som Lovgivningsmagten maa have sin Opmærksomhed henvendt paa. Jeg vil derfor henstille til det Finansudvalg, der bliver nedsat efter denne Behandling, om det ikke maatte finde Anledning til, for saa vidt den højtærede Trafikminister ønsker det, at indfinde sig paa Telegrafstationen paa Postgaarden for at tage de derværende Forhold i Øjesyn og afgøre, om de kunne blive ved at være, som de ere, eller om man skal gøre Skridt til Løsning af Lokalespørgsmaalet enten i Retning af at bygge en helt ny Telegrafbygning, naar der bliver Penge til det — jeg ved godt, det Hensyn skal jeg tage til den højtærede Finansminister, at der ikke i Øjeblikket er megen Udsigt til det —, eller i Retning af, at der paa det nuværende Sted indrettes saadanne Lokaler, at Telegrafvæsenets Forhold blive noget mere tidssvarende, end de ere i Øjeblikket.

Saa ønsker jeg at omtale et Par Bevillinger, der ere forlangte paa Finansloven til den Etat, jeg tjener. Der er for det første forlangt Oprettelsen af to nye Embeder som Telegrafmestre. Jeg vil gerne lægge et godt Ord ind for dem. Vi have

ikke tidligere kendt Stillingen Telegrafmester, den findes ved Jernbanerne, og jeg antager, at man herfra har faaet Ønsket om noget tilsvarende ved Telegrafvæsenet. Jeg anser det for at være praktisk, at der oprettes disse to Embeder. Der kan ikke være Tvivl om, at hvis disse Embeder, der foreslaas satte i 16de Lønningsklasse, altsaa de allerlaveste Lønninger for Embedsmænd, oprettes, kan der spares Penge paa andre Omraader ved den Virksomhed, de paagældende skulle udføre. Den ene af dem skal ansættes ved det tekniske Opsyn, som Staten er nødt til at udøve overfor Leverancer til Etaten, og dernæst skal vedkommende have at gøre med Reparationer af de ældre Telefonborde osv.; Telefonborde, der ellers vilde være kassable, kunne, naar der kommer en kyndig Mand til, ændres og blive brugbare igen. Den anden skal have Opsyn med Søkablerne.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse henvende den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa, at det Personale, der er opdraget i selve Telegrafvæsenet, som er kommet derind som unge Mennesker og har tjent sig op gennem de forskellige Grader og derved haft Lejlighed til at erhverve sig foruden den rent manuelle Færdighed ved Apparaterne tillige den tekniske Færdighed, idet de have været ansatte ved Materialforvaltningen og den tekniske Afdeling, bør først og fremmest komme i Betragtning ved Besættelsen af de to omtalte Embeder. Saa vidt jeg kan se af Bemærkningerne til Finansloven om denne Sag, bliver det ikke paastaaet, at det er nødvendigt, at der ansættes Polyteknikere paa disse Poster. Jeg vilde ogsaa anse det for ganske urimeligt, om man i disse Stillinger vilde ansætte Polyteknikere. Men der er i Telegrafvæsenet i den sidste Tid kommet nogle yngre Mennesker ind, saa vidt jeg ved, er der to, de have tidligere været ansatte ved „Det store nordiske“, de ere komne derfra, jeg ved ikke, hvorfor de have forladt det, og ere gaaede i Telegrafvæsenets Tjeneste; her ere de ansatte som løs Arbejdskraft og lønnes med Timebetaling. Jeg er bange for, at man har haft til Hensigt at benytte netop disse Folk til Anbringelse i disse Embeder, og det vilde jeg anse for en Uretfærdighed mod det Personale, der ved sin lange Virksomhed i Telegrafvæsenet har erhvervet den Færdighed og det Kendskab til Sagerne, der er nødvendig for at varetage disse Embeder. Jeg synes, at der er en vis Rimelighed i, at det Personale, der nu en Gang har tjent sig op i en Etat, ogsaa